

Holmenkollen Sanatorium
10/2/06.

3

Så var vi her og jeg har prøvet at gøre det bedste for at gøre det så godt som muligt. Men det var ikke det samme, som jeg havde håbet på. Det var en stor skuffelse for mig. Men jeg vil gerne gøre det så godt som muligt. Det er mit ansvar. Det er min pligt. Det er min opgave. Det er min forpligtelse. Det er min ansvar. Det er min pligt. Det er min opgave. Det er min forpligtelse.

Kære Joachim Frisg.

At min Adresse kan de
slutte dem til, at det er "dårligt
med Knuden." men det var ikke
derom, jeg skulle tale. Deres
valdige Orus har givet mine
spredte Tanker et Haldepunkt.
Gad et der i Bergen dog findes
en Mand af Deres Slag. Jeg
beundrer dem. De har haft
dugt og god. Heldig at
besvare Excellenceerne i deres
monumentale Orus vilde for
den overstige mine Kræfter.
Lad mig derfor kost og god sig,
at jeg efter megen Tændering er
kommen til det Resultat, at
vi acceptere deres Forslag
med Hensyn til Anvendelsen
E. S. Smøges og de 25000.
(den uddragne)

Tak for Aeres elskværdige Tilsted
at ville overtage det Forretnings-
massige ved Fondets Beskyttelse
og opvække Statutter, som vi da
kan diskutere, når vi ses igjen.
Det er nu en over Trod at vide
Fondet under Aeres Beskyttelse
Vinges. Men at testamenten kunne
övrigt efterlade Midler til sam-
me Fond, — hvilket har jeg endnu
ikke kunnet bestemme mig. Og
hvornår? Fordi 'j' er bange for, at
efter vor Tid en Teaterdirektion
skal kunne skille sig væk med
Fondet i Teatrets Interesse
ke Fortryngsel for Koncert-
selskabet. Men det er sandt,
her måtte jo kunne optages
Betryggelse Betingelser helst
forhindrer dette. Kunne de udgive
nye Statutter for et større
E. J. Fond, hvorpå det kunne
komme en Orkesterinstitution
tilgode, hvis Basis ganske vist
kunne være Teaterforenet, men

Som vistnok ikke make besynges
af Teatret selv, en Institution, hvis
væsentlige Formål var et Koncert-
skæft for det Musikelskab,
der repræsenterer Midtpunktet
i Byens Musikliv, (vi kan jo kalde
det "Harmonien" f. Ex.) da vilde
sig rimeligvis hiet gå over til
deres Opfattelse, at Midlerne ikke
bør deles. Min Mening har været,
at "Harmonien" (det gamle Selskab)
skulde eje en Kapital, af hvis
Renter den kunde forstøve sig
Orkestret efter Tidens Fordringer.
Man kan dette opnåes ved en
Kombination, der forudsætter
en Overenskomst mellem Teatret
og Koncertselskabet (Leyesau her
i Kristiania) så vel som med Hensyn
også ad denne Vej være næst.
Hvad man her med Hensyn har
været bør sikket i Hovedsagen
gjøre som Månsed for Bergen.
Jeg foreslår afledes Med Hensyn
klart, om Kommunens 5000 et
tilsvarende Teatret og det Koncert

og vist mere. Jeg vilde Jule
Tilfælde overalt alle mine efter-
lade midler til det næste for-
maal uden at Kommunen synder
bidrager. I mit Testamente har
jeg tilføjet mig udsp. opført dette
Bidrag. Størrelse med ca. 5000.
Da jeg efter musikforening skrev
i Aviser hyemmi for at få Kom-
munen til at støtte "Harmoeni"
genånde jeg — at Kommunen
gav dette Bidrag til H. Rugges
Musikforening!! Utrolig, men
sandt. Vil Kommunen ikke gøre
noget yderligere Offer for at Byen
kan eje den Kulturbeser, som
et E. S. Fond, så væsentlig for
støret, vilde blive, så vilde
jeg langt prætrække at lade
helt Staten tilfælde den af mig
skiftede "Musikforening". Kristkæde.
Så kunne man i Byen sidde
der med sin Sædelighed og Afhæd-
lindighed, jeg holder på at blive
varende. Det var bare gamle
mænd, det skal mig lidt. Nu
er det alt for normalt.
Det glæder mig et og, at de

caetfaerd nærmest 40 mand som
Maximum for et Koncertorkester.
Jeg skal her gaa, at vi ikke
maa gaa høiere end vi kan nå,
men vi kan som Kunstner ikke
blive staaende ved det Maximum
af 40 mand, som de ønsker for
omuligt at gaa. Med et slegt
Ansæt kan ikke med den bedste
Vilje gøres Koncertor, der til
bestiller Kunstneriske Forvæn-
ger sig den simple Grund, at
alle Koncertor fra de gamle
til de nye da måtte omman-
ges. At dette sker i et Theater
far se være. Jeg skal ikke go-
haade mig deraad. Men i en
Koncertsal bør det være ukon-
siderligt. Under min Virksomhed
i "Harmonien" i 1880-82, som de
nærmest var Orkesteret mere end
farveligt. Det skal Guderne vide.
Men nu jeg undtager, at jeg ikke
det for sigt det maa by til Tenorhorn,
Så vel alle Instrumenter i det

Koncertforener, der går ind for
Wagner. Medstandig repræsentant.
Med andre Ord i det var altid Kon-
sultens egen ^{Instrumentation} Orkester der blev
bragt. At gøre om 40 mand,
Grundtanken for Teaterforener
her, er mit mål, som E. S.
finder skal realiseres. Jeg kan
ikke være med på det, som fo-
regår i Næsen nu. Koncertfore-
nerne ligger uvidt, mens
Teaterkapellene gør egne Kon-
serter med Orkester. Dette er
af den nuværende mening rens-
selsberende og nøjet af en Skan-
del, der ligemeget rammer
Harmoniernes forening som Mr.
Danning, der ved sin Opførelse
i "Harmonien" ifølge og uden for
"Harmonien" i år har gjort det
"Det han kunde frat ideløse
denne Institution. Men det
har er det! Når det er Teater
og kun Teater, der soldes
inde med Midlerne til at

nedlignende et Orkestret, så man
sikke kunne se af følgerne. Det kan
ikke prøvdes, at en Teaterkapelmester
i Nægen kan dele sin Tid og Interesse
mellem Teater og Koncertselskab.
En af de store vil lide Skade og da det
er Teatret der dannet Grundpællene
for Kapelmesterens og hans Orkestres
Eksistens, så er det ikke mere end
menneskeligt, at han interesseres
sig for dette som Hovedsag. Men da
der er god Musikskolen have sin
egen Drift, der udsætter et
Interessefor. Her i det ser, vil det også
i fremtiden ja som nu. Og først
hvidere dette er det sig efter Lene i
mit Testament har søgt at holde
i Harmonien gæbe.

Det de foreslår, at E. S. toner
bør bli blive den store Sæk, der i sig
kunne optage det, hvad man vilde
gjøre for Musikskolens Fremme,
så behøver jeg vel ikke at sige, at
jeg, såfremt Statutterne sikkes
et Koncertselskab, gerne slutter mig
til dette Forslag, som kun min

"Blufertigheder" hindrede mig, selv
at fremsætte. Er det istand hos
at formulere sagen i denne Retning,
der vilde tilfredsstille Dem og mig,
så bli vi helt enige.

Ved at gennemtan dette ser vi,
at vi alle har sagt for mig at
vi lider af at Adskille sig af det
sagte Leds af Uklarhed. Men
de vil forstå mig elligent. De
grundmurer med Talborrelser.
Deri har jeg med Hensigt ikke
indladt mig på. Det kan desværre
se ud, som om jeg murer i Luften.
Men det gj'ør jeg dog ikke. Nu er
Spørgsmålet om. Men er under det
Andre skal begynde at slette sagen
ned i den store Sak, eller om det
skal ventes, til Rådningsbegejstringen
er over. Dette må de bestemme. O-
verhovedet: nu spædes det, hvad
de kalder Ligt, netop nu, når
vi forhåbentlig bli enige. Thi da
kan vi begynde at imponere Sakk
med Fondets Udgifter og Formål. Det
bli stædt. Thi Højt har Kristiansen
ikke. Det vil blive af en stor moralsk
Virkning. Og nu Samel af Tak!
Højest Højest alle er
fra hende. Deres lens. Dward Højest